

[Hauberg.]

heller ikke, det er en rigtig vurdering af forslagene. Hensigten med forslagene er at lette skatterne for nogle landmænd. De byrder, de lettes for, skal bæres af andre, og så er det, jeg siger, at hvis disse andre skattemæssigt og kontingentmæssigt set — det må man jo tage i betragtning — er ramt hårdere i forhold til deres indtægt end de landmænd, for hvem man vil lette byrden, kan man ikke gennemføre forslagene. Jeg tvivler på, at de herrer, hvis det skulle vise sig at være muligt, ville gå med til på et sådant grundlag at gennemføre forslagene.

Jeg mener altså, at vi helt savner forudsætning for at vurdere og diskutere forslagene, for det reelle er, at man vil lette landmændene og lægge de byrder, de lettes for, over på bl. a. arbejdere og tjenestemænd, og man ved slet ikke, om der overhovedet er noget grundlag for at gøre det.

Jeg tilføjer, at man slet ikke opnår det, man vil opnå, og det synes jeg er det allermest kedelige ved det. Man er før, som jeg har påvist, gået ind for lettelser overfor ejendomsbesiddere, men resultatet er jo ikke blevet, at de har fået disse lettelser, og jeg synes, det er helt fortvivlet at komme med forslag som disse, når der ikke er foretaget en undersøgelse, som viser deres berettigelse. Jeg tror, at hvis man gennemfører denne lettelse for landmændene igen, vil den forsvinde ved første ejendomssalg, og den nye ejer vil få byrder i form af øgede renteudgifter og øgede gældsposter. Sådan er det i hvert fald gået hidtil.

Jeg synes, det er et så alvorligt og principielt spørgsmål, der her er tale om, at det er umuligt på grundlag af de oplysninger, den ærede ordfører for forslagsstillerne (Arnth Jensen) har givet, at gå med til forslagene. En undersøgelse som denne kan et enkelt menneske heller ikke foretage. Derfor må det være rigtigt at vente, som den højtærede indenrigsminister foreslår. Spørgsmålet er til behandling, og man mener, at der snart kommer en løsning, og det må afgjort være rigtigt at vente, indtil man har forudsætninger for virkelig at kunne vurdere, hvilken virkning gennemførelsen af sådanne forslag vil få.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arnth Jensen): Jeg vil gerne begynde med at takke den ærede ordfører for det konservative folkeparti, som gav fuld tilslutning til forslaget. Der er også fra anden side givet om ikke fuld tilslutning så dog nogen

tilslutning til de hovedbetragtninger, vi har fremført. De mest afvisende var jo den højtærede minister og den ærede ordfører for socialdemokratiet.

Den højtærede minister spurgte mig, om jeg kunne overse virkningerne af forslagene. Ja, jeg kan overse virkningerne så meget, at jeg kan sige, at der fra den faste ejendomsbeskatning bliver overført 20 mill. kr. Ministeren mener, at dem kommer mellemindtægterne til at bære, og flere ordførere var inde på, at de muligvis ville komme til at vende den tunge ende nedad. Ja, det ærede medlem hr. Skytte var endog ganske overbevist om, at forskydningen ville ske til fordel for det store landbrug og til skade for det mindre landbrug. Her er jeg forresten enig med den nuværende højtærede landbrugsminister, som ved en socialdemokratisk kongres, jeg tror, det var i 30'erne, overfor de samme argumenter mod, at man ville lette de store ejendomsbesiddere for meget, svarede, at det var måske også dem, der havde båret den største byrde, og så var der ikke noget at sige til det. Jeg forstår ikke rigtig det ærede medlems argument, for når man letter de faste skatter både for den store og den mindre ejendomsbesidder, må der blive en lettelse for dem begge to, jeg kan i hvert fald ikke se andet. Lettelsen afhænger af, hvordan deres ansættelse har været.

Jeg vender mig derefter til den højtærede minister, som mener, at man ikke kan overse virkningerne, bl. a. fordi skattefradragsreglen skal undersøges. Ja, jeg har jo nok hørt noget om, at man som motivering for et forslag, der muligvis er på trapperne, siger, at det nu er mellemindtægterne, der bærer det meste, men jeg vil dog sige til den højtærede minister, at den kreds af skatteydere i landkommunerne, der må bære den part af udgifterne til amtskommunerne, jo netop er mellemindtægterne. Det er meget få, der har høje indtægter. I forhold til skattefordelingen i landet udgør de allerhøjeste indtægter en meget ringe part. Det er mellemindtægterne derude, som må bære den ensidige byrde, der foreslås lettet. Selvfølgelig vil andre derved få en byrde, det er givet, men det er en byrde, som de i forvejen får goder for.

Jeg vil gerne spørge, hvordan man forøvrigt begrunder sin modstand imod dette? Når i bykommunerne alle skatteyderne er med til at bære alle de udgifter, der her er tale om, hvordan begrunder man så og finder retfærdigt, at det i landkommunerne kun skal være et udsnit af skatteyderne, der skal